

фізіологічних коливань.

У зв'язку з цим постає питання про тривалість трудових операцій і перерв на відпочинок. Хронометражні спостереження показали, що при виконанні одноманітної роботи, особливо тоді, коли вона пов'язана зі значним фізичним навантаженням, збільшуються простої учнів. Так, коли в середньому простої забирали 17 % загального робочого часу, на уроках праці, де переважало обпилювання і зачищення, вони становили 25 - 30 %, особливо зростаючи в кінці другого уроку.

Взагалі характерно, що при виконанні одноманітних операцій з обробки матеріалів, пов'язаних із значною витратою енергії, корисний час роботи закономірно знижується від початку до кінця робочого дня, а кількість довільних перерв збільшується. Якщо ж робота характеризується зміною операцій, то корисний час роботи не зменшується і протягом усього періоду роботи не змінюється. Найбільший ефект як з погляду продуктивності праці, так і з фізіолого-гігієнічного погляду забезпечується поєднанням або чергуванням двох-трьох різних операцій, коли одноразова праця учнів не перевищує 10 хв., після чого має бути перерва на 3 - 5 хв.

Можливості створення оптимальних гігієнічних умов для роботи учнів залежать значною мірою від зовнішнього середовища, в якому відбувається трудовий процес (мікроклімат, освітлення, шум та ін.) [3].

Навчальні майстерні треба систематично провітрювати, бо виконання трудових процесів (паяння, термічної обробки металів, приготування клею, фарбування виробів та ін.) супроводиться виділенням шкідливих газів. Провітрювання залежно від кубатури майстерень може бути природним або штучним (за допомогою вентилятора).

Велике значення для створення нормальних з погляду санітарно-гігієнічних вимог умов роботи має освітлення. Найкраще працювати при природному освітленні, проте в осінній і зимовий періоди, як правило, доводиться застосовувати освітлення штучне (лампи розжарювання і люмінесцентні). При цьому виходять з нормативів, розроблених лікарями-гігієністами. Проте вчителів доводиться підходити до учнів індивідуально. Вчитель, консультуючись з лікарем, ставить на краще освітлені місця учнів, що мають поганий зір [2].

На працездатність учнів впливає виробничий шум, яким супроводиться робота в майстернях. Дані досліджень показують, що виконання деяких операцій (рубання металів на плиті, розпилювання дощок дисковою пилкою та ін.) супроводиться шумом, який виходить за межі допустимого. Тому треба стежити за ходом роботи і знімати всі зайві шуми, зокрема ті, що пов'язані з неправильним закріпленням заготовки або з неправильним виконанням трудових прийомів [2].

На працездатність учнів впливає кольорове оформлення шкільних майстерень. Численними дослідженнями встановлено, що при правильному доборі кольорів для оформлення приміщень і устаткування можна сприяти створенню бадьорого настрою. Разом з тим створюються сприятливі умови для виховання культури праці і для естетичного виховання.

Список використаних джерел:

1. Тхоржевський В.С. Методика трудового навчання: Навч. посібник. – К., 1995. – 280 с.
2. Тхоржевський В.С. Методика трудового навчання: Навч. посібник. Частина 1. Теорія трудового навчання. – К., 2000. – 248 с.
3. Тхоржевський В.С. Методика трудового навчання: Навч. посібник. Частина 3. Теорія трудового навчання. – К., 2001. – 220 с.
4. Зайченко І.В. Педагогіка: Навч. посібник. – Чернігів, 2003. – 528 с.

ПОВЕДІНКА ЛЮДИНИ ПІД ЧАС ЕПІДЕМІЇ: ЗАГРОЗИ ТА БЕЗПЕКА

Верхола А. М.
м. Полтава

Анотація. Реалії нашого життя показують, що епідемія у світі на разі лише загострюється. COVID-19 – неєдина хвороба, яка спричиняє епідемії. Такі віруси існували

завжди. У статті описуються правила поведінки під час епідемії, заходи безпеки. Метою даної статті є поради, як захистити себе при загостренні епідеміологічної ситуації та залишитися здоровим.

Ключові слова: COVID-19, епідемії, безпека, правила поведінки.

У всі часи люди хворіли на різні хвороби. Деякі з цих захворювань поширювалися настільки швидко, що за невеликий проміжок часу вони охоплювали весь світ і починалася пандемія. Так як медицина була недостатньо розвинута, а люди необізнані, то хвороби та різні віруси поширювалися зі значною швидкістю. Люди, не знаючи елементарних речей, просто гинули, а іноді життя могла врятувати звичайна гігієна, провітрювання приміщення та вологе прибирання. У давні часи хворобами, які забрали мільйони життів, були чума, іспанка, холера, а сьогодні це вірус під назвою COVID-19, через який загинуло вже немало людей. Епідемія – це тип хвороби, яка є новою для даної популяції упродовж періоду збереження імунної «пам'яті» та поширюється зі швидкістю, що значно перевищує очікувану, ґрунтуючись на попередньому досвіді (тобто, числі нових випадків за одиницю часу). Вірус — неклітинний інфекційний агент, який може відтворюватися лише всередині живих клітин. Віруси уражають всі типи організмів, від рослин і тварин до бактерій і архей[1] (віруси бактерій зазвичай називають бактеріофагами).

Українське законодавство визначає: «епідемія – це масове поширення інфекційного захворювання серед населення відповідної території за короткий проміжок часу», що не відповідає світовому визначенню, яке поширює поняття епідемії на усі випадки масового ураження, в тому числі й отруєння. Хвороба або захворювання – патологічний процес, який проявляється порушеннями морфології (анатомічної, гістологічної будови), обміну речовин та функціонування організму (його частин) у людини і тварини. Нижче хочу навести приклади та статистику найжахливіших епідемії чи правильніше сказати пандемій всього людства. І перша з них це Антонінська чума (165 р. н.е.). Кількість загиблих: 5 мільйонів. Причина невідома. Існує така версія, що це була віспа або кір, хоча симптоматика та причини спалаху епідемії невідомі. Цю нікому невідому хворобу принесли до Риму солдати. Нічого не підозрюючи, вони поширили хворобу, в наслідок якої загинуло понад 5 мільйонів людей. Наступна пандемія чорна смерть (1346-1353 р.р.). Кількість загиблих: 75 – 200 мільйонів. Причина: Бубонна чума. У Європі, Африці та Азії спалахнула чума, що забрала життя від 75 до 200 мільйонів людей. Переносниками хвороби стали блохи, що жили на щурах, які мешкали на борту торгових кораблів. ХОЛЕРА III (1852–1860). Кількість загиблих: 1 мільйон. Причина: холера. Взагалі вважається найбільш смертельною з семи пандемій холери, третій великий спалах холери у XIX столітті тривав 8 років та забрав чи мало життів. Ці пандемії одні з багатьох, які пережило людство. У всі часи ми зазнавали великих втрат, та все таки з «цих битв ми не раз виходили переможцям». Інфекція або заражування хворобою – стан, коли в організм потрапляє чужорідний агент – патоген (бактерія, паразитичний грибок, найпростіший організм, гельмінти, вірус або пріон), який розмножується і може чинити хвороботворний ефект.

Нашому життю постійно щось загрожує: чи то грабіжники, чи аварія, чи якісь екологічні проблеми, чи хвороби та віруси. Тож можна сказати, що ми постійно живемо у небезпеці. Безпека – це такі умови, в яких перебуває складна система, коли дія зовнішніх факторів і внутрішніх чинників не призводить до процесів, що вважаються негативними по відношенню до даної складної системи у відповідності до наявних, на даному етапі, потреб, знань та уявлень. Протилежним поняттям є небезпека. Небезпека – це центральне поняття безпеки життєдіяльності і являє собою явища, процеси, об'єкти, властивості, які здатні за певних умов завдати шкоди здоров'ю чи життю людини як прямо, так і згодом.

Але якщо поглянути на ситуацію зі сторони хвороби, то кожне захворювання має певні причини та наслідки, які не завжди можуть бути втішними. Деякі з хвороб проходять без проблем та ускладнень для нашого організму, а деякі залишають по собі незворотні

процеси або найстрашніше – смерть.

Перш за все треба бути обізнаним у ситуації, яка відбувається. Слідкувати за всіма новинами. Звичайно ж, потрібно дотримуватися всіх правил та норм безпеки створених урядом. Слідкувати за гігієною рук, провітрювати приміщення, уникати масових скупчень людей, тримати дистанцію та головне розуміти всю відповідальність ваших дій, адже якщо у вас є родина, близькі та друзі ви маєте подумати про них теж, бо ви можете несвідомо їх інфікувати.

Отже, розміри епідемії зростають на стільки швидко, що вона охопила вже весь світ. Тож у такі часи нам як ніколи потрібна бути обізнаними та дотримуватися всіх правил безпеки. Адже, тільки якщо кожен з нас зробить все можливе, що від нього залежить ми зможемо змінити ситуацію у всьому світі. Кожен із нас повинен розуміти, що у вірусу «ніг» немає, ми є його «транспорт».

Список використаних джерел:

1. Термінологічний словник: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B5%D0%BC%D1%96%D1%8F>.
2. статистичні дані : <https://www.bbc.com/ukrainian/features-52291698>.

ОЦІНЮВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ РИЗИКІВ НА ОБ'ЄКТАХ ПІДВИЩЕНОЇ НЕБЕЗПЕКИ

Вінницька Д. В.
м. Полтава

Анотація. У статті визначений механізм нормування ризиків. Обґрунтовується прийнятність ризиків для об'єктів економіки. Аналізуються методи оцінювання ризику настання ініціюючих подій.

Ключові слова: об'єкти підвищеної небезпеки, ризики, методи оцінювання.

Затвердження норм захисту населення і територій України від надзвичайних ситуацій, правил і регламентів господарської діяльності забезпечується, схваленою 22 січня 2014 р. Кабінетом Міністрів України, Концепцією управління ризиками виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру [4].

Складові компоненти ризику у вигляді потенційної небезпеки, небажаної події і її наслідків можуть нести різну за широтою прояву небезпеку. При визначенні небажаних наслідків подій шкода може бути заподіяна окремим особам, групам людей, довіллю, активам, репутації організації. Ризик складають ті чинники, що можуть бути небезпечними, події, які реалізують цю небезпеку і негативні наслідки цих небажаних подій. Наприклад, при падінні працівника під час пересування по території підприємства наслідком є шкода для однієї особи, а при забрудненні нафтою довілля наслідки несуть шкоду для суспільства в цілому

Рівень ризику розраховується як добуток тяжкості наслідків небажаної події та вірогідності її реалізації [1]. Під тяжкістю наслідків небажаної події слід розуміти діапазон від смертельних до незначних наслідків. Вірогідність настання небажаних подій визначається частотою їх настання.

Чим вищою є тяжкість наслідків і вірогідність настання небажаної події, тим вищим буде рівень ризику. Наприклад, вибух на атомній електростанції матиме вкрай важкі наслідки, але у випадку високої надійності її захисту вірогідність настання такої аварії є вкрай низькою, що обумовлює низький рівень ризику настання цієї небажаної події. Якщо ж навпаки тяжкість, наприклад, аварії при рухові автомобіля по місту у щільному потоці транспорту є незначною, а вірогідність є достатньо великою, то рівень ризику також буде